

zaaknummer 2011T315 B

datum 18 juli 2012

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van de artikelen 20 en 22 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van

De Bisschop van Roermond,
namens wijlen [naam],
geboren in [jaartal], overleden in [maand, jaartal],
tijdens zijn leven priester in het Bisdom Roermond,
hierna te noemen: verzoeker.

1. De procedure

Op 13 januari 2012 heeft de Klachtencommissie advies uitgebracht inzake de klacht van [naam] tegen wijlen [naam] voornoemd. De Klachtencommissie heeft de Bisschop van Roermond geadviseerd de klacht gegrond te verklaren.

Op 30 januari 2012 heeft verzoeker een bezwaarschrift ingediend tegen het voornoemde advies, welk bezwaar bij brief van 15 februari 2012 is aangevuld.

Bij brieven van 3 februari 2012 en 23 februari 2012 heeft de juridisch adviseur van de heer [naam], mr. S.S. van Gijn, op het bezwaarschrift gereageerd.

Bij brief van 12 maart 2012 heeft de voorzitter van de Klachtencommissie mr. Van Gijn laten weten dat, en waarom het bezwaar kan worden ontvangen.

Bij brieven van 11 april 2012 heeft het secretariaat van de Klachtencommissie beide partijen laten weten dat de zaak op 11 mei 2012 inhoudelijk zal worden behandeld.

Op 11 mei 2012 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder aan deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Verzoeker kan zich niet verenigen met het advies. Hij stelt dat de Klachtencommissie zich bij de beoordeling van de klacht ten onrechte uitsluitend heeft laten leiden door verklaringen van de heer [naam]. Deze verklaringen zijn vastgelegd in een hoofdstuk uit het boek van Twan Geurts "Rolduc De laatste dagen van een kleinseminarie". Deze verklaringen zijn op een journalistieke en met de ervaringswereld van de auteur verweven maar niet altijd tot feitelijkheden beperkt gebleven wijze weergegeven. Alle personen die in het betreffende hoofdstuk worden aangehaald reageren op de verklaringen van de heer [naam]. Ook hier betreft het door de auteur op een bepaalde manier weergegeven verklaringen. Het zijn de

indrukken van de auteur. In ieder geval zijn het geen verklaringen van die derden zelf en staat ook niet vast of die het met de weergave eens zijn. Ook staat niet vast of de conclusies die de Klachtencommissie aan die verklaringen verbindt wel door de betrokkenen beoogd zijn dan wel dat deze uitsluitend op een niet te verifiëren interpretatie van de Klachtencommissie berusten. Voorts bevat geen enkele van de verklaringen van die derden een zelfstandige inhoudelijke betekenis. Er wordt uitsluitend gereageerd op de verklaringen van de heer [naam] dan wel op oncontroleerbare weergaven daarvan tegenover die derden door de auteur van het boek. Van enige wetenschap, kennis of ervaring die iets zou kunnen toevoegen aan het door de heer [naam] naar voren gebrachte misbruik c.q. de aangeklaagde blijkt niet. Integendeel. Zodoende kan hier ook niet over een vereist steunbewijs naast de verklaringen van het slachtoffer gesproken worden. Ook na publicatie van het boek is van geen enkele ondersteunende verklaring gebleken. Een gegrondverklaring mag zodoende in strijd worden geacht met de beginselen van een behoorlijke wijze van klachtbehandeling.

Mr. Van Gijn heeft zich bij haar brief van 23 februari 2012 tegen het bezwaar verweerd.

4. De beoordeling

De bijzondere kamer dient in de eerste plaats te beoordelen of verzoeker in zijn bezwaar kan worden ontvangen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de Klachtencommissie door de klager en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer sluit zich aan bij het in de brief van 12 maart 2012 van de voorzitter van de Klachtencommissie weergegeven standpunt en zal verzoeker derhalve in zijn verzoek ontvangen.

Vooropgesteld wordt dat de bezwaarschriftprocedure niet bedoeld is voor een inhoudelijke herbeoordeling van het advies. In bezwaar gaat het er (slechts) om of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling is geschonden. De vraag of de behandelende kamer de klacht terecht en op goede gronden gegrond heeft verklaard, kan slechts marginaal worden getoetst. Dat betekent dat slechts ter beoordeling is de vraag of gezegd moet worden dat de Klachtencommissie gelet op het aanwezige materiaal in redelijkheid niet tot het uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer stelt vast dat, hoewel de verklaringen door één persoon – de auteur – zijn opgetekend, het hier verklaringen van meerdere personen betreft, die in hun onderlinge samenhang bezien de klacht van de heer [naam] ondersteunen. Daarbij merkt de bijzondere kamer op dat niet is gebleken dat een of meerdere van deze personen achteraf zijn verklaring heeft herroepen.

Gelet hierop is de bijzondere kamer van oordeel dat er geen redenen zijn voor het oordeel dat de Klachtencommissie gelet op het ten tijde van de beoordeling aanwezige bewijsmateriaal niet in redelijkheid tot haar advies is kunnen komen. Zij acht het bezwaar dan ook ongegrond.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

verklaart verzoeker ontvankelijk in zijn bezwaar;
verklaart het bezwaar ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 18 juli 2012 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter,
mr. C.C. de Rijke-Maas en mr. B.F. de Poorter, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray,
griffier, en is ondertekend door de voorzitter.